

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/149/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118239553
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2021:6118239553.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcu S. R. Q., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom Y. XXX, XXX XX Y., proti žalovanému Home Credit Slovakia, a. s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, zast.: Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o zaplatenie 1.576,38 Eur s príslušenstvom a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13Csp/33/2018 - 144 zo dňa 22. 11. 2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v tej časti výroku I., ktorá sa týka určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru poskytnutého žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. S., č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok III.) potvrdzuje; vo zvyšnej časti výroku I. a vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu n e d o t k n u t ý.

II. Žalobcovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že „úvery zo zmlúv č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, sú bezúročné a bez poplatkov“. Vo zvyšnej časti okresný súd žalobu zamietol, o trovách konania rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015, Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) tak, že „žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania“ s odôvodnením, že úspech sporových strán v konaní je rovnaký.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal, aby súd určil, že úvery, ktoré mu boli poskytnuté žalovaným na základe zmlúv o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov, ďalej sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.576,38 Eur a náhrady trov konania. V žalobe tvrdil, že ako spotrebiteľ uzatvoril so žalovaným 7 úverových zmlúv, a to zmluvu č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 08. 12. 2010, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09. 02. 2012, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 13. 05. 2013, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12. 05. 2014, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 25. 09. 2014, č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 19. 05. 2015 a č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 16. 08. 2016 (ďalej „zmluvy“, „predmetné zmluvy“, resp. zmluva 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7), na základe ktorých čerpal peňažné prostriedky - úver spolu vo výške 10.184,96 Eur, pričom úver poskytnutý na základe zmluvy 1 až 4 predčasne splatil dňa 05. 08. 2014. Žalobca v žalobe tvrdil, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“) pre absenciu obligatórných zmluvných náležitostí podľa § 9 ods. 2 písm. f/, j/, k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v

znení účinnom v čase uzatvorenia predmetných zmlúv; chýbajúce náležitosti zmlúv žalobca v žalobe pri každej zmluve konkretizoval. Za neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve označil žalobca v žalobe s poukazom na § 53 ods. 4 písm. r/ zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka dohodu o zrážkach zo mzdy (ďalej len „dohoda“) uvedenú v Hlave 6 Úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. a tiež rozhodcovskú zmluvu. Uviedol, že má naliehavý právny záujem na určení úverov za bezúročené a bez poplatkov v záujme právnej istoty, aby nebol obťažovaný hrozbou plnenia, o ktorého skutočnej výške existujú odôvodnené pochybnosti. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov žalobca žiadal v žalobe titulom bezdôvodného obohatenia zaplatať sumu 1.576,38 Eur ako rozdielu plnenia nad rámec čerpaných peňažných prostriedkov zo zmlúv 1 až 4 a dlhu na istine zo zmlúv 5 až 7 (2 875,85 Eur - 1 299,47 Eur). V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhol žalobu zamietnuť. Nesúhlasil s tvrdením, že úvery sú bezúročné a bez poplatkov majú za to, že predmetné zmluvy obsahujú všetky obligatórne zmluvné náležitosti vyžadované zákonom č. 129/2010 Z. z.. Naopak žalobca na podanej žalobe trval a naďalej tvrdil, že predmetné zmluvy neobsahujú obligatórne zmluvné náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/, j/, l/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Tiež mal za to, že nedošlo k premlčaniu nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože je potrebné aplikovať 10-ročnú premlčaciu dobu v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v zmysle § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu. Vykonal dokazovanie oboznámením sa s predmetnými úverovými zmluvami 1 až 7, splátkovými kalendármi, súhlasom s predčasným splatením úveru, výpismi z účtu žalobcu, prehľadmi úhrad, listom zo dňa 04. 10. 2017, výsluchom žalobcu, písomným vyjadrením právneho zástupcu žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav: Sporové strany uzatvorili v dňoch 08. 12. 2010, 09. 02. 2012, 13. 05. 2013, 12. 05. 2014, 25. 09. 2014, 19. 05. 2015 a 16. 08. 2016 celkom 7 zmlúv o spotrebiteľských úveroch, na základe ktorých poskytol žalovaný žalobcovi peňažné prostriedky - úver za zmluvne dohodnutých podmienok spolu vo výške 10 934,96 Eur (na základe zmluvy 1 sumu 2 200 Eur, na základe zmlúv 2 a 3 sumy 900 Eur, na základe zmluvy 4 sumu 1 200 Eur, na základe zmluvy 5 sumu 2 900 Eur, na základe zmluvy 6 sumu 2 000 Eur a na základe zmluvy 7 sumu 834,96 Eur). Žalobca v žalobe tvrdil, že „na zmluvy“ 1 až 4 uhradil o 2 875,85 Eur viac než čerpal, pričom úvery predčasne splatil dňa 05. 08. 2014. Tiež tvrdil, že jeho dlh na istine úverov zo zmlúv 5 až 7 predstavuje sumu 1 299,47 Eur (309,45 Eur zmluva 5, 474,10 Eur zmluva 6, 515,92 Eur zmluva 7). Žalovaný tieto tvrdenia nerozporoval, preto ich okresný súd považoval za nesporné (§ 151 ods. 1 CSP). Konštatoval, že jednotlivé úhrady žalovaného vyplývajú z výpisov z účtu a z prehľadov platieb.

1.3 Ďalej konštatoval, že na základe zmluvy 1 zo dňa 08. 12. 2010 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový vo výške 2 000 Eur za nasledovných podmienok: počet splátok 48 po 80,94 Eur, termíny splatnosti splátok 15. deň v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ročná úroková sadzba 24,29 %, RPMN od 29,06 do 31,3 %, priemerná hodnota RPMN 20,68 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3 611,52 Eur. Po uzavretí zmluvy žalovaný oznámil žalobcovi RPMN podľa dátumu poskytnutia úveru vo výške 30,3 % listom zo dňa 10. 12. 2010. Na základe zmluvy 2 zo dňa 09. 02. 2012 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 900 Eur za nasledovných podmienok: počet splátok 60 po 37,52 Eur, termíny splatnosti splátok 15. deň v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ročná úroková sadzba 39,22 %, RPMN od 46,9 do 49,6 %, priemerná hodnota RPMN 26,1 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 092,80 Eur. Na základe zmluvy 3 zo dňa 13. 05. 2013 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 900 Eur za nasledovných podmienok: počet splátok 60 po 31,13 Eur, termíny splatnosti splátok 15. deň v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ročná úroková sadzba 25,73 %, RPMN od 33,3 do 34,9 %, priemerná hodnota RPMN 26,96 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 1 736,40 Eur. Na základe zmluvy 4 zo dňa 12. 05. 2014 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 1 200 Eur za nasledovných podmienok: počet splátok 60 po 39,97 Eur, termíny splatnosti splátok 15. deň v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ročná úroková sadzba 23,23 %, RPMN 26,1 %, priemerná hodnota RPMN 25,82 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 050,20 Eur. Na základe zmluvy 5 zo dňa 25. 09. 2014 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 2 900 Eur za nasledovných podmienok: počet splátok 72 po 73,73 Eur, termíny splatnosti splátok 15. deň v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 72 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ročná úroková sadzba 22,62 %, RPMN od 22,62 do 24,29 %, priemerná hodnota RPMN 23,45 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 050,20 Eur.

RPMN 25,4 %, priemerná hodnota RPMN 16,81 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 5 308,56 Eur. Na základe zmluvy 6 zo dňa 19. 05. 2015 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový úver vo výške 2 000 Eur za nasledovných podmienok: počet splátok 60 po 55,70 Eur, termíny splatnosti splátok 15. deň v kalendárnom mesiaci, lehota splatnosti 60 mesiacov po poskytnutí úveru do 15. dňa v poslednom mesiaci, ročná úroková sadzba 22,36 %, RPMN 25 %, priemerná hodnota RPMN 16,33 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom (bez platieb za doplnkové služby) 3 342 Eur. V rovnaký deň uzatvoril zmluvné strany zároveň dohodu o zrážkach zo mzdy žalobcu pre prípad oneskorenia sa so splácaním úveru. Na základe zmluvy 7 zo dňa 16. 08. 2016 poskytol žalovaný žalobcovi bezúčelový revolvingový úver s výškou úverového rámca 800 Eur pri ročnej úrokovej sadzbe 31 %, odplate 31 %, s mesačnou splátkou 26,38 Eur, RPMN 35,8 %, priemernou RPMN 23,94 %, termínom splatnosti splátok 20. deň v mesiaci a celkovou čiastkou splatnou spotrebiteľom 934,33 Eur.

1.4 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že neoddeliteľnou súčasťou predmetných zmlúv sú Úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej „Úverové podmienky“). V súlade s Úverovými podmienkami požiadal žalobca žalovaného o predčasné splatenie úverov zo zmlúv 1 až 4, s čím žalovaný súhlasil (listy žalovaného adresované žalobcovi zo dňa 30. 07. 2014 č. I. 10, 37, 73). Následne žalobca úvery, ktoré mu poskytol žalovaný na základe zmlúv 1 až 4 predčasne splatil dňa 05. 08. 2014, kedy na zmluvu 1 doplatil sumu 354,05 Eur, na zmluvu 2 sumu 695,30 Eur, na zmluvu 3 sumu 797,54 Eur a na zmluvu 4 sumu 1 200,19 Eur, čo mal okresný súd preukázané z predložených listín. V deň uzatvorenia zmluvy 2 a 3 uzatvorili zmluvné strany aj rozhodcovskú zmluvu, v zmysle ktorej je žalujúca strana oprávnená na výber prejednaní a rozhodnutia všetkých sporov, ktoré vznikli alebo vzniknú medzi zmluvnými stranami z právnych vzťahov vyplývajúcich z predmetných zmlúv alebo súvisiacich s nimi, v rozhodcovskom konaní pred Bratislavským rozhodcovským súdom alebo pred všeobecným súdom SR.

1.5 Pokiaľ ide o dohodu o zrážkach zo mzdy, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zo skutkových tvrdení uvedených žalobcom v žalobe nevyplýva, že by žalobcovi boli vykonávané zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy, uzatvorenej k zmluve 6.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že predmetom sporu je určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov poskytnutých žalovaným žalobcovi na základe zmlúv 1 až 7 a nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia titulom plnenia bez právneho dôvodu. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. d/, § 9 ods. 1 a ods. 2 písm. f/, j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015, na ust. § 9 ods. 2 písm. j/ a k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016, na ust. § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012, na ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015 a v znení účinnom do 31. 12. 2016, na ust. § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016, na ust. § 52 ods. 1 a 2 veta tretia, na ust. § 53 ods. 1, 2 a 5, na ust. § 54 ods. 1, na ust. § 44 ods. 1 a 2, na ust. § 39, na ust. § 451, na ust. § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, na ust. § 137 písm. d/ a na ust. § 151 ods. 1 CSP a uviedol, že považoval za nesporné, že sporové strany uzatvorili v období od 08. 12. 2010 do 16. 08. 2016 sedem úverových zmlúv. Konštatoval, že ide o spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže žalovaný ako dodávateľ konal pri ich uzatváraní v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a žalobca ako spotrebiteľ - fyzická osoba nekonal pri ich uzatváraní v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Zároveň je potrebné podľa okresného súdu predmetné zmluvy považovať za zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v konaní bolo tiež nesporné (§ 151 ods. 1 CSP), že na základe týchto zmlúv vyplatil žalovaný žalobcovi peňažné prostriedky v celkovej výške 10 934,96 Eur, pričom žalobca dňa 05. 08. 2014 predčasne splatil úvery, ktoré mu boli poskytnuté žalovaným na základe zmlúv 1 až 4 a prestal splácať úvery, ktoré mu boli poskytnuté žalovaným na základe zmlúv 5 až 7 s dlhom na istine 1 299,47 Eur a v záujme právnej istoty sa podanou žalobou domáhal určenia týchto úverov za bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 zákona č. 129/2010 Z. z. pre absenciu obligatórnych obsahových náležitostí predmetných zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Sporným podľa okresného súdu zostalo, či jednotlivé zmluvy obsahujú obligatórne obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., či úvery sú bezúročné a bez poplatkov, existencia prípadného bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného a či nárok na jeho vydanie nie je premlčaný.

1.7 Preskúmaním zmlúv 1, 2 a 3 dospel okresný súd k záveru, že tieto zmluvy majú písomnú formu, avšak neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f/ a j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03.2015. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, okresný súd uviedol, že má za to, že v zmluvách uzatvorených do 30. 04. 2018 (novela zákona o spotrebiteľských úveroch č. 297/2017 Z. z. nadobudla účinnosť od 01. 05. 2018) musí byť tento údaj uvedený zrozumiteľne a stručne dátumovou špecifikáciou konečnej splatnosti úveru. Bremeno neuvedenia tohto údajá nesmie byť prenášané na spotrebiteľa s tým, aby si tento údaj odvodil výkladom z inej náležitosti zmluvy. Konštatoval, že RPMN je v zmluvách uvedená údajom „od do“, teda absentuje náliežitosť podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z.. Pokiaľ žalovaný oponuje, že žalobcovi bola presná výška RPMN oznámená následne podľa dátumu poskytnutia úveru, uvedené tvrdenie žalovaný podľa súdu prvej inštancie nepreukázal. Z predložených listín vyplýva, že presná výška RPMN bola žalobcovi oznámená len pri zmluve 1 (30,3 % - č. I. 9 spisu), avšak nie v správnej výške, pretože kontrolným výpočtom pri zadaní vstupných údajov v zmluve (výška úveru 2 200 Eur, pravidelná splátka úveru 80,94 Eur, doba splácania úveru 48 mesiacov) predstavuje RPMN 36,26 % a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť predstavuje sumu 3 885,12 Eur (oproti sume 3 611,52 Eur uvedenej v zmluve). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku zdôraznil, že práve RPMN je jednou z najdôležitejších obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere z pohľadu spotrebiteľa ako slabšej zmluvnej strany, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré by mal spotrebiteľ uhradiť (§ 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z.). Zákonodarcu v záujme ochrany spotrebiteľa určil, že v zmluve musia byť uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, čo v tomto prípade splnené nebolo. Pokiaľ ide o obsahovú náliežitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pravdou je, že predmetné zmluvy obsahujú iba sumu mesačnej splátky úveru bez toho, aby bolo zrejmé aká časť mesačnej splátky je určená na úhradu istiny, aká časť na úhradu úrokov, prípadne poplatkov, avšak uvedené rozlíšenie sa v zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/146/2017 zo dňa 22. 02. 2018 nevyžaduje.

1.8 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že kontrolným výpočtom zistil, že v zmluve 4 je uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa (26,1 %) a tiež celková čiastka splatná spotrebiteľom (2 050,20 Eur), keď pri výške úveru 1 200 Eur, počte splátok úveru 60 po 39,97 Eur, predstavuje RPMN 36,53 % a celková čiastka splatná spotrebiteľom 2 398,20 Eur.

1.9 Preskúmaním zmluvy 5 okresný súd zistil, že predmetná zmluva má písomnú formu, avšak obsahuje neúplné obsahové náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31.03.2015. Je v nej uvedená úroková sadzba, ale nie podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý index je naviazaná výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a je v nej uvedený údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) ale nie predpoklady použité na výpočet RPMN.

1.10 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v zmluve 6 absentuje termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f/ (viď bod 41 odôvodnenia) a zmluva obsahuje nesprávnu RPMN (kontrolným výpočtom okresný súd zistil, že pri úvere 2 000Eur s výškou splátky úveru 55,70 Eur, dobou splácania úveru 60 mesiacov predstavuje RPMN 24,86 % oproti 25 % uvedeným v zmluve), čo má rovnaké dôsledky ako keby tento údaj podľa § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, v zmluve uvedený nebol.

1.11 Zmluva 7 obsahuje nesprávnu RPMN, resp. predpoklady pre jej výpočet, pretože ak má byť úver poskytnutý vo výške 800 Eur uhradený za 12 mesiacov, nemôže byť splátka úveru 26,38 Eur (26,38 Eur x 12 = 316,56 Eur), pretože by za dohodnutú dobu nebola splatená ani istina. Ani celková čiastka splatná spotrebiteľom nemôže byť 934,33 Eur pri čerpanom úvere 800 Eur a odplate 31 % (31 % z 800 je 248 Eur, t.j. celková čiastka je 1 048 Eur).

1.12 Vzhľadom na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že poskytnuté úvery sa považujú za bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012 v prípade zmlúv 1 a 2 v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/, resp. písm. d/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016 v prípade zmlúv 3 až 7.

1.13 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vzhľadom na to, že predmetné úvery je potrebné považovať za bezúročné a bez poplatkov, je plnenie prijaté žalovaným od žalobcu nad rámec čerpaných peňažných prostriedkov, plnením bez právneho dôvodu, a teda ide o bezdôvodné obohatenie vzniknuté na strane žalovaného, ktoré musí žalovaný žalobcovi v zmysle ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka vydať. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že žalobcovi boli žalovaným na základe zmlúv 1 až 4 vyplatené peňažné prostriedky vo výške 5 200 Eur. Žalobca uhradil žalovanému titulom vrátenia peňažných prostriedkov, poskytnutých mu na ich základe o 2 875,85 Eur viac („k ukončeniu zmlúv“ 1 až 4 došlo dňa 05. 08. 2014 predčasným splatením úverov žalobcom). Taktiež nebolo sporné, že žalobca čerpal zo zmlúv 5 až 7 celkom 5 734,96 Eur, uhradil 4 435,49 Eur, preto dlh na istine predstavuje sumu 1 299,47 Eur. Žalobca sa žalobou podanou voči žalovanému domáhal titulom vydania bezdôvodného obohatenia zaplatenia sumy 1.576,38 Eur ako rozdielu bezdôvodného obohatenia žalovaného vzniknutého zo zmlúv 1 až 4 a dlžnej istiny „živých úverov“. V tejto časti však okresný súd žalobu z dôvodu premlčania zamietol (žalovaný vzniesol námietku premlčania). V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že pri premlčaní práva na vydanie bezdôvodného obohatenia je zákonom ustanovená kombinovaná premlčacia doba, a to subjektívna dvojiročná (§ 107 ods. 1) a objektívna (§ 107 ods. 2), ktorej dĺžka je určená rozdielne podľa charakteru získania bezdôvodného obohatenia (3 roky pri nedbanlivosti, 10 rokov, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie). Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby je rozhodujúci deň, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Naproti tomu začiatok plynutia objektívnej premlčacej doby je určený okamihom, kedy skutočne fakticky došlo k získaniu bezdôvodného obohatenia (rozhodnutie NS ČR sp. zn. 30Cdo/2758/2006 zo 14. 08. 2007, rozhodnutie NS ČR 33Cdo/1864/2000 zo dňa 30. 05. 2001). Keďže oprávnený sa o bezdôvodnom obohatení nemôže dozvedieť skôr ako vzniklo, ani subjektívna premlčacia doba nemôže začať plynúť skôr ako objektívna (uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/169/2017 z 10. 01. 2018). V danom prípade boli úvery zo zmlúv 1 až 4 žalobcom predčasne uhradené dňa 05. 08. 2014, kedy začala plynúť objektívny trojiročná aj subjektívna dvojiročná premlčacia doba. Vzhľadom k tomu, že žaloba bola doručená na súd až dňa 06. 03. 2018, stalo sa tak po uplynutí premlčacej doby, preto okresný súd nárok uplatnený titulom bezdôvodného obohatenia nemohol žalobcovi priznať a v tejto časti žalobu zamietol, pričom sa nestotožnil s názorom žalovaného, že v danom prípade je nutné aplikovať 10-ročnú objektívnu premlčaciu dobu podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

1.14 V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje, preto sa pri skúmaní úmyslu konajúcej osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia obsiahnutej v trestnom práve. Zavinenie podľa § 15 Trestného zákona je vybudované na dvoch zložkách - vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel ide vtedy, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojim konaním získa bezdôvodné obohatenie a súčasne ho získať chcel. O nepriamy úmysel ide, ak ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojim konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozumený. V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie by bolo nutné v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzavretia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Skutočnosť, že žalovaný chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver podľa názoru okresného súdu sama o sebe nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie (rozsudok Krajského súdu v Žiline sp. zn. 9Co/267/2016 zo dňa 10. 11. 2016).

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalovaný odvolal a v odvolaní uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie napáda v rozsahu výroku I. v časti úverových zmlúv č. X, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ CSP.

2.1 Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku vyjadril názor, že uvedené úverové zmluvy neobsahujú náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., preto úvery na ich základe žalobcovi poskytnuté vyhlásil za bezúročné a bez poplatkov. S uvedeným právnym názorom súdu prvej inštancie vyjadril žalovaný v odvolaní nesúhlas a uviedol, že zastáva názor, že predmetné úverové zmluvy sú vyhotovené správne a obsahujú všetky povinné obsahové náležitosti upravené zákonom č. 129/2010 Z. z.. Pokiaľ ide o RPMN, žalovaný v odvolaní uviedol, že výška RPMN

je v úverovej zmluve č. Y. a č. XXXXXXXXXXXX uvedená korektne spolu s predpokladmi pre jej výpočet, ktoré sú uvedené priamo v každej úverovej zmluve. Poukázal na to, že zákon č. 129/2010 Z. z. v prílohe upravuje výpočet RPMN, pričom z popisu jednotlivých položiek vzorca tam uvedeného je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe každej žalovanej úverovej zmluvy bol klientovi poskytnutý bezúročný úver. Klient bol pred podpisom úverovej zmluvy presne informovaný o všetkých položkách, ktoré vstupujú do vzorca na výpočet RPMN a sú uvedené aj priamo v úverovej zmluve. Taktiež je v každej úverovej zmluve uvedené, že RPMN bolo vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy, pričom sa má za to, že úver bol v prípade výplaty v hotovosti poskytnutý v deň podpisu zmluvy a v prípade výplaty na bankový účet klienta, bol úver poskytnutý tretí deň po dni podpisu zmluvy. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní zdôraznil, že údaj o RPMN ako aj údaj o predpokladoch jej výpočtu uvedený v úverovej zmluve, považuje za uvedený korektne a v súlade so zákonným ustanovením. Konajúci súd v odôvodnení svojho rozsudku podľa žalovaného len deklaratívne konštatuje, že hodnota RPMN je v úverovej zmluve uvedená nesprávne, absolútne však neuviedol výpočet ani odôvodnenie, na základe ktorého k danému záveru dospel. Pokiaľ výpočet realizoval prostredníctvom internetových kalkulačiek, je podľa žalovaného potrebné uviesť, že tieto obsahujú len políčka na základné údaje, bez zohľadnenia akýchkoľvek špecifik jednotlivých poskytnutých úverov, na základe čoho vznikajú pri výpočte odchýlky. Internetové kalkulačky majú podľa názoru žalovaného len informatívny charakter, ktorý nie je možné považovať za hodnoverný dôkaz preukazujúci nesprávnu hodnotu RPMN v zmluve, nakoľko „tieto internetové portály nie sú kompetentné a smerodajné na vyhodnocovanie správnosti výpočtu RPMN“. Jediným oprávneným orgánom, ktorý vzhľadom na zložitosť samotného výpočtu RPMN môže uskutočňovať kontrolu RPMN, je Národná banka Slovenska ako kontrolný orgán nebankových subjektov. Pokiaľ ide o úrokovú sadzbu žalovaný v odvolaní uviedol, že zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX upravoval výšku úrokovej sadzby v § 9 ods. 2 písm. i) nasledovne: „i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru“. V prípade spotrebiteľských úverov je podľa žalovaného nevyhnutné si uvedomiť, že predmetné zákonné ustanovenie sa týka všetkých typov poskytovaných spotrebiteľských úverov, napríklad úverov poskytovaných kreditnými kartami, kedy je rozdielna úroková sadzba pre výber hotovosti z bankomatu, pre platbu v kamennom obchode, taktiež pre úvery s rôznymi dĺžkami bezúročného obdobia. V danom prípade ide podľa žalovaného o jednoduchý spotrebiteľský bezúčelový úver, ktorý má pevne a korektne hneď od začiatku stanovenú výšku úrokovej sadzby, ktorá je presne špecifikovaná v Hlave 5 § 6 Úverových zmluvných podmienok.

2.2 V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní uviedol, že „v dolnej časti samotnej úverovej zmluvy“ sa uvádza: „Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a zmluvy o revolvingovom úvere sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s.. Vy ako klient svojim podpisom potvrdzujete, že ste úverové podmienky prevzali, ste s nimi oboznámený (a), sú Vám všetky ustanovenia zrozumiteľné, považujete ich za dostatočne určité a prejavujete súhlas byť nimi viazaný (a). Ďalej potvrdzujete pravdivosť prehlásení uvedených pred textom úverových podmienok.“ Na základe vyššie uvedených skutočností je podľa žalovaného zrejmé, že „zmluva“ obsahuje jednoznačné a presné odkazy na Úverové zmluvné podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a. s. (ďalej aj „Úverové zmluvné podmienky“), resp. na ďalšie písomné dokumenty alebo iné trvalé nosiče, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, pričom žalobca svojim podpisom potvrdil ich prevzatie. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, v zmysle ktorého sa nevyžaduje aby žalobca ako klient bol skutočne oboznámený so všetkými svojimi právami a povinnosťami, ale aby sa žalobca mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami (bod 34 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15); podpis písomností alebo iných dokumentov, na ktoré odkazuje zmluva o spotrebiteľskom úvere (bod 38 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15). Okrem tej skutočnosti, že Úverové zmluvné podmienky sú bez výnimky vždy odovzdané klientovi pri uzatvorení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sú taktiež dostupné na internetovej stránke veriteľa, pričom žalovaný má za to, že úverové zmluvné podmienky zverejnené na internetovej stránke veriteľa spĺňajú definíciu trvalého nosiča podľa bodu 37 rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09. 11. 2016 vo veci C-42/15, v zmysle ktorého: „...trvalý nosič znamená akýkoľvek nástroj, ktorý umožňuje spotrebiteľovi uložiť informácie,

ktoré sú mu osobne určené, a to spôsobom, ktorý k nim umožňuje prístup pre budúce využitie počas obdobia zodpovedajúceho účelu týchto informácií a ktorý umožňuje nezmenenú reprodukciu uložených informácií“. Žalobca ako klient prevzal Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere pri každej úverovej zmluve, v ktorých je zreteľne uvedené, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru je napríklad pri úverovej zmluve č. XX,XX fixná úroková sadzba vo výške 22,62 % ročne. V uvedených informáciách, s ktorými bol žalobca riadne oboznámený sú podľa žalovaného jasne špecifikované podmienky, za ktorých sa uvedené náklady spojené so zmluvou o spotrebiteľskom úvere môžu zmeniť v znení: Spoločnosť je oprávnená meniť výšku úrokovej sadzby a RPMN v závislosti na vývoji úrokovej sadzby úverov na medzibankovom trhu v SR (EURIBOR) s tým, že je povinná klientovi zmenu základnej úrokovej sadzby a RPMN bezodkladne oznámiť. Spoločnosť je tiež oprávnená zmeniť (a to aj opakovane) sadzbu a mieru celkovej inflácie vyjadrenej v percentách za obdobie predchádzajúceho kalendárneho roka. Pri výpočte inflačného nárastu bude postupované podľa indexu rastu spotrebiteľských cien (CPI) za predchádzajúci kalendárny rok, ktorý zverejňuje Štatistický úrad SR“.

2.3 Žalovaný v odvolaní ďalej uviedol, že v úverovej zmluve č. E. je uvedená tak doba trvania zmluvy ako aj termín konečnej splatnosti úveru. Doba trvania zmluvy je stanovená počtom mesačných splátok 72, z čoho musí byť podľa žalovaného aj priemernému spotrebiteľovi zrejme a jasné, že zmluva bude trvať 72 mesiacov; doba trvania zmluvy je teda podľa žalovaného jednoznačne stanovená. „Z dátumu konečnej splatnosti úveru“ uvedeného v predmetnej úverovej zmluve je taktiež podľa žalovaného zrejme, kedy nastane konečná splatnosť úveru, preto má za to, že uvedená obsahová náležitosť úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ zákona č. 129/2010 Z. z. splnená. Na podporu svojich tvrdení žalovaný v odvolaní poukázal na novú legislatívnu úpravu § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. účinnú od 01. 05. 2018 vykonanú zákonom č. 279/2017 Z. z. , kde sa v § 9 ods. 2 písm. d/ vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“ a v § 9 ods. 2 písm. i/ sa slová „a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ nahrádzajú slovami „frekvenciu splátok“. Nakoľko teda zmluva o úvere č. XXX/XXXX obsahuje podľa žalovaného všetky zákonom vyžadované obsahové náležitosti, nie je možné podľa žalovaného určiť, že úver na jej základe poskytnutý je bezúročný a bez poplatkov. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní zdôraznil, že zákon č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom ku dňu 01. 05. 2018 zmenil znenie ustanovenia § 9 ods. 2 písm. d/ tak, že povinnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je už len uvádzanie doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmluve, ktorá je podľa žalovaného v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX dodržaná.

2.4 Pokiaľ ide o úverovú zmluvu č. XXXXXXXXXXXX, je podľa žalovaného prioritne nevyhnutné si uvedomiť, že ide o revolvingový úver. Zdôraznil, že revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver. Držiteľ revolvingového úveru má k dispozícii finančné prostriedky vo výške dohodnutého úverového rámca. Termín revolvingový znamená „obnovujúci sa“. Pri tomto type úveru je obnoviteľná finančná rezerva. S každou uhradenou mesačnou splátkou úveru klient „sporí“ čiastku, ktorú si v prípade potreby môže opäť požičať, a to bez akýchkoľvek zbytočných „papierovačiek“. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru žalovaný zastáva názor, že pri danom type úveru nie je možné stanoviť splátkový kalendár s rozkladom splátok vopred, nakoľko klient má stanovený úverový rámec a je len na jeho rozhodnutí, koľko z neho mesačne na svoju potrebu vyčerpá. Okrem toho žalobca je každý mesiac informovaný o výške dlžnej sumy, o výške aktuálnej sumy na čerpanie, o týždennom limite a pod. Pokiaľ ide o výšku RPMN a s ňou súvisiacu celkovú čiastku úveru splatnú spotrebiteľom, ktorá podľa prvoinštančného súdu bola v predmetnej zmluve uvedená nesprávne, žalovaný v odvolaní uviedol, že výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť, pretože sa úver čerpá a dopĺňa a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN, čo potvrdil aj Krajský súd v Prešove vo svojom rozsudku z 27. januára 2001 sp. zn. 6Co/95/2010, kde uviedol, že „keďže sa predmetná vec týka revolvingového úveru a RPMN nie je možné stanoviť, nebolo možné stotožniť sa so súdom prvej inštancie, že pre neuvedenie RPMN je úver, poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe úverovej zmluvy č. X podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016 bez úrokov a bez poplatkov“.

2.5 V nadväznosti na uvedené žalovaný v odvolaní zdôraznil, že revolvingový úver je úver dynamický, neustále sa čerpajúci a dopĺňajúci úver, ktorý je dojednaný na dobu neurčitú, preto v čase podpisu úverovej zmluvy nie je možné jednoznačne a presne stanoviť výšku celkovej čiastky úveru splatnej spotrebiteľom. Nakoľko je výška celkovej čiastky úveru splatnej spotrebiteľom povinnou obsahovou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zákon č. 129/2010 Z. z. stanovil kritériá na jej určenie simulovaným výpočtom v zmysle prílohy zákona č. 129/2010 Z. z. , pričom predpoklady použité pre jej

výpočet sú stanovené priamo v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX nasledovne: „Predpoklady použité pre výpočet - čerpanie celej výšky úveru okamžite, bezhotovostne, v plnej výške, pri najvyšších poplatkoch a najvyššej úrokovej sadzbe. Poskytnutie úveru na obdobie 1 roka a splatenie v 12 mesačných splátkach s rovnakou výškou istiny“. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný v odvolaní na to, že zákon č. 129/2010 Z. z. upravuje v prílohe výpočet RPMN v znení uvedenom na strane dva odvolania. Z popisu jednotlivých položiek vzorca je zrejmé, že pri výpočte RPMN zohráva dôležitú úlohu aj presný dátum, kedy došlo k prvému čerpaniu finančných prostriedkov. Na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX bol žalobcovi poskytnutý bezúčelový revolvingový úver so stanoveným úverovým rámcom vo výške 800 Eur. Žalovaný preto v čase uzatvorenia úverovej zmluvy nemal vedomosť o tom, kedy a v akej výške žalobca ako klient bude čerpať úverové prostriedky prostredníctvom karty. Z uvedeného dôvodu je podľa žalovaného možné vykonať len „imaginárny“ výpočet RPMN s vopred nakonfigurovanými predpokladanými údajmi. Predpoklady pre výpočet RPMN vychádzajú z prílohy zákona č. 129/2010 Z. z., kde sú uvedené pod písmenom e) a f). bodu II. tak, že „Dodatočné predpoklady na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov“ tak, že: e) ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne určenej doby trvania, podľa ktorej sa spotrebiteľský úver musí splatiť úplne v rámci stanoveného obdobia alebo po ňom, pričom každá splatená časť spotrebiteľského úveru je prístupná na ďalšie čerpanie a takéto zmluvy o spotrebiteľskom úvere nie sú povoleným prečerpaním, predpokladá sa, že prvý spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie 1 roka počnúc dňom prvého čerpania, a že posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadných ďalších poplatkov, f) ak ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, inú ako povolené prečerpanie a inú ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere bez pevne stanovenej doby trvania uvedených v predpokladoch ustanovených v písmenách d/ a e/, použijú sa tieto predpoklady, ak prvý dátum alebo čiastka splátky istiny, ktorú má spotrebiteľ uskutočniť sa nedá zistiť, predpokladá sa, že splátka sa uskutoční k najskoršiemu dňu uvedenému v zmluve o spotrebiteľskom úvere a vo výške najnižšej čiastky, ktorá je uvedená v zmluve o spotrebiteľskom úvere“. V uvedenej súvislosti žalovaný v odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru si svoju zákonnú povinnosť uviesť v úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX obligatórne obsahové náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vzhľadom na typ úverovej zmluvy splnil korektné a v súlade so zákonom. Na základe uvedených skutočností žalovaný v odvolaní navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby rozsudok okresného súdu v odvolaní napadnutej časti zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že spotrebiteľská zmluva ešte pred podpisom musí byť jasná, zrozumiteľná, určitá. Žiadateľ o úver sa k zákonom vyžadovaným náležitostiam nemá dopracovávať výpočtami a výkladom. Neurčitosť niektorej z obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere má ten istý účinok, ako keby uvedenú obsahovú náležitosť zmluva neobsahovala. Poukázal pritom na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/914/2015 zo dňa 22. 03. 2017, kde sa uvádza, že neurčitosť niektorej z obsahových náležitostí zmluvy má ten istý účinok ako keby uvedenú obsahovú náležitosť zmluva neobsahovala. Zdôraznil, že zmyslom a účelom právnej úpravy spotrebiteľských úverov je dosiahnuť pravdivé informácie spotrebiteľa o poskytnutom úvere a to v čase uzavretia zmluvy. Pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti úveru, žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co/373/2017 zo dňa 28. 03. 2018, z ktorého odôvodnenia vyplýva, že termín konečnej splatnosti úveru musí byť v spotrebiteľskej zmluve uvedený ako jeden konkrétny termín - deň, mesiac a rok, čo vyplýva aj z iného rozsudku Krajského súdu v Žiline a to z rozsudku č. k. 11Co/149/2018. Poukázal tiež na rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 11Co/316/2014 zo dňa 08. 09. 2014 a uviedol, že RPMN musí byť v zmluvách o spotrebiteľskom úvere uvedená určito v percentách a nesmie byť v neprospech spotrebiteľa. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti výroku I. ako vecne správny potvrdil.

4. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal odvolanie žalovaného v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a rozsudok súdu prvej inštancie v tej časti výroku I., ktorá sa týka určenia bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru poskytnutého žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. S., č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX a v súvisiacom výroku o trovách konania (výrok III.) ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil; vo zvyšnej časti výroku I. a vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

5. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok uvedených žalovaným v odvolaní, kde žalovaný uviedol, že odvolanie podáva v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

6. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

7. Podľa § 2 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

8. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: f/ dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, j/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i/ úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

9. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2016, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: j/ odplatu podľa osobitných predpisov, k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

10. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 12. 2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

11. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení do 31. 03. 2015 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

12. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení do 31. 12. 2016 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení do 31. 12. 2016 poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

14. Z obsahu spisu a odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že predmetom sporu bolo okrem iného určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti úverov poskytnutých žalobcovi žalovaným na základe siedmich zmlúv o spotrebiteľských úveroch (č. XX., č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX).

uzatvorených medzi žalovaným a žalobcom v období od 08. 12. 2010 do 16. 08. 2016. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania v tejto časti žalobného petitu žalobe vyhovel a určil, že „úvery zo zmlúv č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX sú bezúročné a bez poplatkov. Vo vzťahu k určeniu bezpoplatkovosti a bezúročnosti troch (z celkových sedem) úverov, poskytnutých žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, č. XXXXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXXXX sa žalovaný proti rozsudku súdu prvej inštancie odvolal tvrdiac, že skutkové a právne závery súdu prvej inštancie o bezpoplatkovosti a bezúročnosti týchto úverov z dôvodov uvedených v odvolaní neobstoja.

15. Po prejedaní odvolania žalovaného z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok odvolací súd uvádza, že pokiaľ ide o úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. G. (zmluva 5), kde súd prvej inštancie v odseku 44 odôvodnenia odvolaním napadnutého uviedol, že „zmluva obsahuje neúplné (nie nesprávne, tak ako to v odvolaní interpretoval žalovaný) náležitosti podľa § 9 ods. 2 písmeno i/ a j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015, konkrétne „je v nej uvedená úroková sadzba, ale nie podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorú je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná a je v nej aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN), ale nie predpoklady použité na výpočet RPMN“, dospel k záveru, že odvolacia námietka žalovaného týkajúca sa úveru poskytnutého žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX je neopodstatnená, pretože súd prvej inštancie v odseku 44 odôvodnenia rozsudku, ktorý odsek odôvodnenia sa týka zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (zmluva 5) neuviedol, že predmetná zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN (ku ktorému záveru by dospel na základe kontrolného výpočtu za použitia internetovej kalkulačky na výpočet RPMN), ale vychádzajúc z presného znenia ustanovenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015 (zmluva č. XXXXXXXXXXXX bola uzatvorená dňa 25. 09. 2014) uviedol, že zmluva obsahuje neúplný údaj o RPMN, to znamená, že nie sú v nej uvedené všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, tak ako to vyžaduje vyššie citované ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015, ktorý záver žalovaný právne relevantným spôsobom v odvolaní nevyvrátil. Rovnako aj údaj o úrokovej sadzbe uvedený v zmluve č. XXXXXXXXXXXX považoval súd prvej inštancie správne za neúplný, pretože ak zákon č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom do 31. 03. 2015 v § 9 ods. 2 písm. i/ vyžadoval, aby v zmluve o spotrebiteľskom úvere boli okrem úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru uvedené aj podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie - index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, tak pri absencii uvedených obsahových náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmluve č. XXXXXXXXXXXX, vyžadovaných zákonom č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, nemožno považovať údaj o úrokovej sadzbe uvedený v predmetnej zmluve za úplný.

16. Pokiaľ ide o úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (zmluva 6), kde súd prvej inštancie v odseku 45 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru podľa § 9 ods. 2 písm. f)“ a že „zmluva obsahuje nesprávny údaj o RPMN, nakoľko kontrolným výpočtom súd prvej inštancie zistil, že správny údaj o RPMN predstavuje 24,86 % a nie 25 %, tak ako je uvedené v zmluve, čo má rovnaký dopad ako keby v zmluve údaj o RPMN uvedený nebol“, odvolací súd uvádza, že žalovaný v rozpore s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie v časti týkajúcej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (zmluva 6) argumentoval v odvolaní aj tým, že „úroková sadzba je v zmluve č. XXXXXXXXXXXX uvedená v súlade s ust. § 9 ods. 2 písm. i/ zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy“, hoci súd prvej inštancie sa vo vzťahu k uvedenej zmluve výškou úrokovej sadzby v odôvodnení svojho rozhodnutia vôbec nezaoberal. Naopak podstatný argument súdu prvej inštancie, na ktorom súd prvej inštancie založil záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru poskytnutého žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, a to, že v zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru ponechal žalovaný v odvolaní práve vo vzťahu ku zmluve č. XXXXXXXXXXXX bez povšimnutia (riešil ho v odvolaní len vo vzťahu ku zmluve č. XXXXXXXXXXXX, pri ktorej súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku - konkrétne v odseku 44 odôvodnenia - absenciou uvedeného údaju v zmluve vôbec neargumentoval). Bez ohľadu na fakt, že odvolanie žalovaného je v časti týkajúcej sa zmluvy č. XXXXXXXXXXXX z vyššie uvedených dôvodov nekorešpondujúce s obsahom odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku, odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že ak zákon č. 129/2010 Z. z. v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX v § 9 ods. 2 písm. f/ uvedenie údaju o konečnej splatnosti úveru (okrem údaju o dobe trvania zmluvy) požadoval, tak sa nemožno úspešne brániť tým, že spotrebiteľ si mohol

za použitia iných údajov údaj o konečne splatnosti úveru sám zo zmluvy vydedukovať, a preto by mal byť podľa žalovaného záver súdu prvej inštancie o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru, poskytnutého žalovaným žalobcovi na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX nesprávny.

17. Pokiaľ ide o úver poskytnutý žalobcovi žalovaným na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX (zmluva 7), kde súd prvej inštancie v odseku 46 odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že „zmluva obsahuje nesprávnu RPMN, resp. predpoklady pre jej výpočet, pretože ak má byť úver 800 Eur uhradený za 12 mesiacov, nemôže byť splátka úveru 26,38 Eur (26,38 Eur x 12 = 316,56 Eur), nakoľko by za dohodnutú dobu nebola splatná ani istina a ďalej uviedol, že ani celková čiastka úveru splatná spotrebiteľom uvedená v zmluve nemôže byť 934,33 Eur, pretože pri čerpanom úvere 800 Eur a odplate 31 % nemôže byť celková čiastka úveru 934,33 Eur, ale 1 048 Eur (31 % z 800 je 248 Eur plus 934,33 Eur je 1 048 Eur)“, odvolací súd uvádza, že argumentácia žalovaného uvedená v odvolaní vo vzťahu k záveru súdu prvej inštancie o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru poskytnutého žalovaným žalobcovi na základe zmluvy č. 6608024198, že výšku RPMN nie je možné pri revolvingovom úvere určiť neobstojí, pretože aj keď ide o revolvingový úver, ktorý je v porovnaní s „obyčajným“ spotrebiteľským úverom špecifický, nič nebráni tomu, aby na začiatku revolvingového úverového vzťahu uviedol veriteľ v súlade s vyššie citovaným ust. § 9 ods. 2 písm. k/ v znení účinnom do 31. 12. 2016 (zmluva č. XX. bola uzatvorená dňa 16. 08. 2016) v zmluve správne vypočítané údaje, ktoré tvoria predpoklad pre správny výpočet RPMN v čase začatia zmluvného vzťahu a ktoré nezavádzajú spotrebiteľa a neuvádzajú ho do omylu, pričom podľa ustálenej súdnej praxe nesprávne uvedený, zákonom vyžadovaný údaj v zmluve o spotrebiteľskom úvere má v konečnom dôsledku na záver o bezpoplatkovosti a bezúročnosti úveru rovnaký dopad ako keby tento údaj v zmluve vôbec uvedený nebol.

18. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je v odvolaní napadnutom rozsahu vecne správny, preto podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

19. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože mu preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

20. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).